

Podążać śladami Jezusa

Podczas tegorocznego Wielkiego Postu pragniemy iść śladami Pana naszego Jezusa Chrystusa, śledząc krok po kroku ostatni Wielki Tydzień naszego Pana i Mistrza, oczami naocznego świadka, umiłowanego ucznia św. Jana Apostoła i Ewangelisty. Towarzyszem w tej drodze będzie O. prof. Edmund Kowalski, redemptorysta. Jest znanym autorem publikacji w dziedzinie etyki, bioetyki i teologii moralnej oraz członkiem Zespołu Ekspertów Konferencji Episkopatu Polski ds. Bioetycznych.

Namaszczenie w Betanii (J 12, 1-11)

Na sześć dni przed Paschą Jezus przybył do Betanii, gdzie mieszkał Łazarz, którego Jezus wskrzesił z martwych. Urządzono tam dla Niego ucztę. Marta posługiwała, a Łazarz był jednym z zasiadających z Nim przy stole. Maria zaś wzięła funt szlachetnego i drogocennego olejku nardowego i namaściła Jezusowi nogi, a włosami swymi je otarła. A dom napełnił się wonią olejku. Na to rzekł Judasz Iskariota, jeden z uczniów Jego, ten, który miał Go wydać: Czemu to nie sprzedano tego olejku za trzysta denarów i nie rozdano ich ubogim? Powiedział zaś to nie dlatego, jakoby dbał o biednych, ale ponieważ był złodziejem, i mając trzos wykradał to, co składano. Na to Jezus powiedział: Zostaw ją! Przechowała to, aby Mnie namaścić na dzień mojego pogrzebu. Bo ubogich zawsze macie u siebie, ale Mnie nie zawsze macie. Wielki tłum żydów dowiedział się, że tam jest; a przybyli nie tylko ze względu na Jezusa, ale także by ujrzeć Łazarza, którego wskrzesił z martwych. Arcykapłani zatem postanowili stracić również Łazarza, Gdyż wielu z jego powodu odłączyło się od żydów i uwierzyło w Jezusa.

Betania, ze swoimi umiłowanymi przyjaciółmi Marią, Martą i Łazarzem (A Jezus miłował Martę, i jej siostrę, i Łazarza – J 11, 5), była dla Jezusa z Nazaretu i Jego uczniów oazą spokoju, odpoczynku i nabierania nowych sił do wytężonej pracy apostołsko-misyjnej. Uczta przygotowana przez ukochane siostry i wydana na Jego cześć była wyrazem ich wdzięczności i podziękowania za cud wskrzeszenia umiłowanego brata Łazarza (J 11, 1-53). Na wiadomość od sióstr: Panie, oto choruje ten, którego Ty kochasz, Jezus wypowiada prorocze słowa, które można jedynie zrozumieć w świetle Jego Paschy: Choroba ta nie zmierza do śmierci, ale ku chwale Bożej, aby dzięki niej Syn Boży został otoczony chwałą (J 11, 4), Łazarz, przyjaciel nasz, zasnął, ale idę, aby go obudzić (J 11, 11) i ze względu na was, abyście uwierzyli. Lecz chodźmy do niego! (J 11, 15). Zaskakująca jest reakcja Tomasza: Chodźmy także i my, aby razem z Nim umrzeć (J 11, 16). Wiemy, jak św. Tomasz, zwany nie tylko Didymos (Bliźniak), lecz przede wszystkim „niewierzącym”, zachował się, gdy „inni” powiedzieli mu, że widzieli Zmartwychwstałego Pana.

Tymczasem, gdy Marta posługiwała, a Łazarz był jednym z zasiadających z Nim przy stole, wydarzyło się „coś”, co zmieniło radykalnie radosną i świąteczną atmosferę. Maria zaś wzięła funt szlachetnego i drogocennego olejku nardowego i namaściła Jezusowi nogi, a włosami swymi je otarła. A dom napełnił się wonią olejku. Jeszcze jeden wspaniały gest ze strony ukochanej siostry względem Mistrza z Nazaretu. Ale jest jeszcze inna i radykalnie niezrozumiała w tym kontekście reakcja „jednego z Jego uczniów”: Czemu to nie sprzedano tego olejku za trzysta denarów i nie rozdano ich ubogim? Św. Jan, naoczny świadek wydarzenia, oddaje doskonale profil moralno-psychologiczny Judasza Iskarioty: Ten, który Go miał wydać, (...) był złodziejem, i mając trzos wykradał to, co składano. A co na to Mistrz z Nazaretu? Zostaw ją! Przechowała to, aby Mnie namaścić na dzień mojego pogrzebu. Bo ubogich zawsze macie u siebie, ale Mnie nie zawsze macie.

Tak blisko Boga, a jednak całkowicie różne sposoby myślenia, wartościowania i działania: miłość i nienawiść, wierność i zdrada, prawda i fałsz. Nikt z nas nie rodzi się jako dobry lub zły, prawy lub nieuczciwy, wierny lub zdrajca. Staję się dobrym człowiekiem, jeśli czynię dobro. Jeśli mówię prawdę, staję się i jestem człowiekiem prawdomównym. Staję się złym, nieuczciwym człowiekiem czy zdrajcą, jeśli w „małych rzeczach” jestem przewrotnym, nieuczciwym człowiekiem, zdradzającym siebie, rodzinę, przyjaciół i w końcu Boga. „Kuszenie dzisiejsze nie musi pociągać, lecz przede wszystkim wzmacniać zagrożenie, rozwijać wyobraźnię, strach instalować w środku człowieka, potem już idzie gładko” (ks. J. Pasierb).

– o. Edmund Kowalski CSsR

Parafia Rzymskokatolicka pod wezwaniem św. Floriana

ul. Biskupicka 2, Brwinów
<http://swflorian.home.pl>

Msze Święte w niedzielę:

7.00, 9.00, 10.30, 11.45, 13.00, 18.00

Msze Święte

w dni powszednie:

7.00, 8.00, 18.00

Nabożeństwa:

Adoracja Najświętszego Sakramentu

we wtorek w godz. 8.30–18.00

oraz w I piątki miesiąca po wieczornej Mszy Świętej

Nowenna do Matki Boskiej Nieustającej Pomocy w środy o godz. 18.00

Koronka do Miłosierdzia Bożego

w piątki po wieczornej Mszy Świętej

Kancelaria:

informacje na str. 4

TWEET OD PAPIEŻA

Na ten Wielki Post, ubogacony taską Roku Jubileuszowego, chciałbym zaproponować wam kilka refleksji na temat znaczenia wspólnego podążania w nadziei i odkrywanie wezwań do nawrócenia, które Boże miłosierdzie kieruje do nas wszystkich.

Komentarz do Ewangelii

Wielki Post jest czasem i okazją, którą daje nam Kościół by zbliżyć się jeszcze bardziej do Boga. Post, modlitwa, jałmużna są drogowskazami na tej drodze, podejmując je często musimy się zmierzyć z własnymi słabościami i pokusami.

W dzisiejszej ewangelii Pan Jezus ukazuje nam jak sobie z nimi radzić i je przewycięzać. Nie dyskutuje z diabłem, ale odpowiada słowem Bożym. Diabeł jest przebiegły i jak pisał św. Paweł „Bądźcie trzeźwi, czuwajcie, bo wasz przeciwnik, diabeł, jak lew ryczący krąży, szukając, kogo by pożreć”.

On nie chce byśmy się zbliżyli do Boga. Nie kusi nas wprost do czynienia zła, ale znając nasze słabości wprowadza w błąd pod pozorem czynienia dobra, bo wie, że za jawnym złem nie pójdziemy tak łatwo. Dlatego tak ważne jest by w tym czasie zanurzyć się w słowie Bożym. Znać je, rozważać i kontemplować. „Żywe bowiem jest słowo Boże, skuteczne i ostrzejsze niż wszelki miecz obosieczny, przenikające aż do rozdzielenia duszy i ducha, stawów i szpiku, zdolne osądzić pragnienia i myśli serca”.

To jest droga by każdego dnia stawać się lepszym, przewyciężać własne słabości, pokusy i budować żywą relację z Bogiem.

- Szczepan

Czytanie pierwsze

Pwt 26,4-10

„Kapłan weźmie z twoich rąk koszyk i położy go przed ołtarzem Pana Boga twego. A ty wówczas wypowiesz te słowa wobec Pana Boga swego:

»Ojciec mój, Aramejczyk błędzący, zstąpił do Egiptu, przybył tam w niewielkiej liczbie ludzi i tam się rozrósł w naród ogromny, silny i liczny.

Egipcjanie źle się z nami obchodzili, gnębili nas i nałożyli na nas ciężkie roboty przymusowe. Wtedy myśmy wołali do Pana, Boga przodków naszych. Usłyszał Pan nasze wołanie, wejrzał na naszą nędzę, nasz trud i nasze uciemiężenie. Wyprowadził nas Pan z Egiptu mocną ręką i wyciągniętym ramieniem wśród wielkiej grozy, znaków i cudów. Zaprowadził nas na to miejsce i dał nam ten kraj opływający w mleko i miód.

Teraz oto przyniosłem pierwociny płodów ziemi, którą dałeś mi, Panie«. Rozłożyłś je przed Panem Bogiem swoim i oddasz pokłon Panu Bogu swemu”.

Psalm

Ps 91,1-2.10-11,12-13.14-15

Bądź ze mną, Panie, w moim utrapieniu.

Kto się w opiekę oddał Najwyższemu i mieszka w cieniu Wszechmocnego, mówi do Pana: „Tyś moją ucieczką i twierdzą, Boże mój, któremu ufam”.

Nie przystąpi do ciebie niedola, a cios nie dosięgnie twego namiotu. Bo rozkazał swoim aniołom, aby cię strzegli na wszystkich twych drogach.

Będą cię nosili na rękach, abyś nie uraził stopy o kamień. Będziesz stąpał po węzłach i źmijach, a lwa i smoka podepczesz.

Ja go wybawię, bo przylgnął do Mnie, ostonię go, bo poznał moje imię. Będzie Mnie wzywał, a Ja go i będę z nim w utrapieniu, wyzwolę go i sławą obdarzę.

„WIECZÓR Z PRZYJACIELEM”

„Wieczór z Przyjacielem” to cykl spotkań modlitwanych poświęconych sakramentom świętym, które są widzialnymi znakami Bożej łaski, a które odbywają się w naszym kościele od października 2024 r. We wtorek 25 lutego odbyło się kolejne spotkanie modlitwne poświęcone sakramentowi pokuty i pojednania. Konferencję przybliżającą ten sakrament wygłosił Ojciec Robert Serafinowski, franciszkanin, dyrektor programowy Radia Niepokalanów.

Ojciec Serafinowski wyjaśnił, czym jest właściwie przeżywany sakrament pokuty i pojednania i jak to wyglądało w początkach chrześcijaństwa, a jak teraz powinna wyglądać ważna spowiedź. Podczas konferencji zostały omówione warunki dobrego przygotowania się do tego sakramentu, od rachunku sumienia, poprzez szczere wyznanie grzechów, mocne postanowienie poprawy, zadośćuczynienie Panu Bogu i bliźniemu. Ojciec Serafinowski pięknie powiedział, że Pan Bóg nie potrafi mało dawać, a kiedy przebacza, to bezwarunkowo i ponad miarę, bo nie jesteśmy w stanie na to zasłużyć i życia

nam nie wystarczy, aby odpokutować za nasze grzechy. Boże miłosierdzie jest przeogromne. Pamiętajmy o tym, że kiedy idziemy do spowiedzi, tak naprawdę idziemy spotkać się z Przyjacielem, który oddał życie na krzyżu za każdego z nas, a my tak mocno Go zawiedliśmy. Spowiedź powinna naprawiać relację z Bogiem, drugą osobą i ze sobą samym. Pokazując Bożą miłość i miłosierdzie, Ojciec wzbudził w wielu osobach pragnienie spowiedzi.

Po konferencji odbyła się adoracja Najświętszego Sakramentu, połączona z uwielbieniem prowadzonym przez członków Wspólnoty Przyjaciele Oblubieńca. W tym czasie wiele osób skorzystało z sakramentu pokuty i pojednania. Wieczory z Przyjacielem odbywają się co miesiąc we wtorki o godz. 19.30. Kolejne spotkanie odbędzie się już 25 marca 2025 r. i będzie poświęcone sakramentowi namszczenia chorych. Konferencję wygłosi ks. prałat Jacek Wardęski kapelan w szpitalu przy ul. Banacha w Warszawie. Serdecznie zapraszamy! - B. Morawska

Czytanie drugie**Rz 10,8-13**

Bracia:

Cóż mówi Pismo? „Słowo jest blisko ciebie, na twoich ustach i w sercu twoim”. A jest to słowo wiary, którą głosimy. Jeżeli więc ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem, i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg Go wskrzesił z martwych, osiągniesz zbawienie. Bo sercem przyjęta wiara prowadzi do usprawiedliwienia, a wyznawanie jej do zbawienia. Wszak mówi Pismo: „Żaden, kto wierzy w Niego, nie będzie zawstydzony”.

Nie ma już różnicy między Żydem a Grekiem. Jeden jest bowiem Pan wszystkich. On to rozdziela swe bogactwa wszystkim, którzy Go wzywają. „Albowiem każdy, kto wezwie imienia Pańskiego, będzie zbawiony”.

Ewangelia**Łk 4,1-13**

Jezus pełen Ducha Świętego powrócił znad Jordanu i czterdzieści dni przebywał w Duchu na pustyni, gdzie był kuszony przez diabła. Nic w owe dni nie jadł, a po ich upływie poczuł głód. Rzekł Mu wtedy diabeł: „Jeśli jesteś Synem Bożym, powiedz temu kamieniowi, żeby się stał chlebem”.

Odpowiedział mu Jezus: „Napisane jest:» Nie samym chlebem żyje człowiek«.

Wówczas wyprowadził Go w górę, pokazał Mu w jednej chwili wszystkie królestwa świata i rzekł diabeł do Niego: „Tobie dam potęgę i wspaniałość tego wszystkiego, bo mnie są poddane i mogę je odstąpić, komu chcę. Jeśli więc upadniesz i oddasz mi pokłon, wszystko będzie Twoje”.

Lecz Jezus mu odrzekł: „Napisane jest:» Panu, Bogu swemu, będziesz oddawał pokłon i Jemu samemu służyć będziesz «”.

Zaprowadził Go też do Jerozolimy, postawił na narożniku świątyni i rzekł do Niego: „Jeśli jesteś Synem Bożym, rzuć się stąd w dół. Jest bowiem napisane:» Aniołom swoim rozkaże o Tobie, żeby Cię strzegli «, i» na rękach nosić Cię będą, byś przypadkiem nie uraził swej nogi o kamień «”.

Lecz Jezus mu odparł: „Powiedziano:» Nie będziesz wystawiał na próbę Pana, Boga swego «”. Gdy diabeł dokończył całego kuszenia, odstąpił od Niego aż do czasu.

HISTORIA JUBILEUSZY OGŁASZANYCH PRZEZ PAPIEŻY CZ. III

Rok 1825: ogłoszony przez papieża Leona XII

Podczas Jubileuszu 1825 r., ogłoszonego 24 maja 1824 r. bullą *Quod Hoc Ineunte*, Leon XII, mimo swojej choroby, robił wszystko, co mógł, próbując nawiązać bliższe relacje między Papieżem a narodem chrześcijańskim m.in. poprzez program, który miał na celu: zaangażowanie wszystkich sił Kościoła w walkę z nieprawidłowościami zagrażającymi wierze. Do Rzymu przybyło ponad 325 000 pielgrzymów z całej Europy. Wreszcie, ze względu na niedostępność Bazyliki Św. Pawła poza murami zniszczonymi przez pożar w 1823 r., Papież zastąpił ją Bazyliką mniejszą Najświętszej Maryi Panny na Zatybrzu, którą przeznaczył dla zwykłych wizyt wiernych.

Rok 1875: ogłoszony przez papieża Piusa IX

Po powrocie z wygnania i wznowieniu rządów w państwie, 24 grudnia 1874 r. Pius IX ogłosił Jubileusz bullą *Gravibus Ecclesiae*, niestety wojska Vittorio Emanuele II, które zajmowały wówczas Rzym, nie dopuściły do celebracji otwarcia i zamknięcia Drzwi Świętych.

Rok 1900: ogłoszony przez papieża Leona XIII

Properante ad Exitum Saeculo to bulla, którą 11 maja 1899 r. Leon XIII ogłosił powszechny Rok Święty 1900. Po raz pierwszy od zjednoczenia Włoch, również król ogłosił Jubileusz w ramach „Mowy Korony”. Papież wystosował apel o przebudzenie wiary w narodzie chrześcijańskim na całym świecie. Głównym celem było pokonanie tendencji modernistycznych w religii katolickiej oraz odnowienie moralności chrześcijańskiej, a także chrystianizacja współczesnego życia. Przyjęcie pielgrzymów zostało zorganizowane po raz pierwszy przez władze włoskie. Również tereny górskie Włoch złożyły hołd jubileuszowy poprzez wzniesienie na szczytach całego kraju pomników ku czci Odkupiciela.

Rok 1925: ogłoszony przez papieża Piusa XI

Papież Pius XI, podkreślając zaangażowanie Kościoła i wszystkich chrześcijan na rzecz lepszego społeczeństwa, ogłasza Jubileusz 1925 r. Bullą *Infinita Dei Misericordia* z 29 maja 1924 r., dając tym samym impuls do działania na całym świecie, co przyniosło mu tytuł „Papieża Misji”. Papież zakazał symboli politycznych na Watykanie, a mimo to, jako pierwszy Papież w historii, pobłogosławił Zjednoczone Państwo Włoch.

Rok 1933: ogłoszony przez papieża Piusa XI

Pius XI 6 stycznia 1933 r. bullą *Quod Nuper*, ogłosił także nadzwyczajny Jubileusz w 100 rocznicę śmierci Jezusa, obchodzony ze szczególnym rozmachem. Papież wygłosił 620 przemówień, a do Rzymu przybyły ponad 2 miliony pielgrzymów. Do przewozu wiernych z całego świata wykorzystano ponad 500 wagonów kolejowych.

1. Taca z dzisiejszej niedzieli przeznaczona jest na potrzeby Wyższego Metropolitalnego Seminarium Duchownego w Warszawie.
2. W piątki Wielkiego Postu o godz. 16.30 Droga Krzyżowa z udziałem dzieci, o godz. 17.30 Droga Krzyżowa dla dorosłych.
3. Gorzkie Żale z kazaniem pasyjnym w niedziele Wielkiego Postu o godz. 17.30.
4. Zapraszamy na katechezy dla dorosłych i młodzieży, które głoszone są w naszym kościele w poniedziałki i środy o godz. 19.30.

W minionym tygodniu z naszej wspólnoty parafialnej odeszli:
+ Katarzyna Siwiec, + Izabela Bernatek, + Zdzisław Falkowski

3 urodziny „ŁAWICY”

W niedzielę 2 marca o godz. 18.00 Wspólnota Młodych Ławica” na Mszy Świętej dziękowała Panu Bogu za 3 rocznicę powstania Wspólnoty Młodych przy naszej parafii. W czasie Eucharystii Ania, Bogusia, Zuzia i Paweł podzielili się swoim świadectwem czym jest i co daje bycie w takiej Wspólnocie. Zapraszamy młodych ludzi, którzy chcą bliżej poznać Pana Boga na spotkania, które odbywają się w każdą środę o godz. 19.00 na plebanii.

„Bogu dziękuję za to, że mogę umierać za Jego wiarę świętą, za moją Ojczyznę”. Niezlomni bohaterowie historii

Danuta Siedzikówna „Inka”.

W 1943 roku po zamordowaniu matki przez Gestapo wstąpiła do AK. W 1945 roku aresztowana przez NKWD. Uwolniona podczas transportu wróciła do walki w zbrojnym ruchu oporu jako sanitariuszka. Zdradzona przez łączniczkę Łupaszki, która rozpoczęła współpracę z UB. Po aresztowaniu umieszczona w gdańskim więzieniu jako “więzień specjalny”. W trakcie długotrwałego śledztwa bita i torturowana, odmówiła składania zeznań. W grypsie przekazanym współwięźniarkom napisała: Powiedzcie mojej babci, że zachowałam się jak trzeba. Skazana na karę śmierci przez rozstrzelanie.

Zginęła razem z Feliksem “Zagończykiem” Selmanowiczem. Jej ostatnie słowa brzmiały: Niech żyje Polska! Niech żyje Łupaszko! Do 2014 roku miejsce jej pochówku pozostawało nieznane.

Redakcja: ks. Mariusz Białęcki z zespołem. Kontakt do redakcji: florianustv@gmail.com

Druk: MEGRAF Zakład wydawniczo-poligraficzny Krzysztof Burzec

Parafia Rzymskokatolicka pw. św. Floriana

ul. Biskupicka 2

05-840 Brwinów

<http://swflorian.home.pl/>

tel. 22 729 61 44

(czynny w godzinach pracy kancelarii)

e-mail:

florianustv@gmail.com

Duszpasterze: (dni dyżuru)

Proboszcz

ks. Maciej Kurzawa

(dyżur we wtorki)

ks. Mariusz Białęcki

(dyżury w poniedziałki i środy)

ks. Dariusz Drozdek

(dyżur w czwartki)

ks. Wojciech Koszutski

(dyżur w piątki)

Pomoc duszpasterska:

ks. Marian Wnuk

Kancelaria parafialna:

od poniedziałku do piątku

w godz. 9–10 oraz 16.30–17.30

W soboty w godz. 9–10

Odwiedziny chorych

na indywidualne wezwanie

Sakrament chrztu

w II i IV niedzielę podczas Mszy Świętej o godz. 13.00

Należy zgłosić się dwa tygodnie wcześniej do kancelarii parafialnej z dokumentami

Wspólnoty

działające przy parafii

Przyjaciele Oblubieńca

spotkania we wtorki o godz. 19.30

Żywy Różaniec i Straż Honorowa

Najświętszego Serca Pana Jezusa

spotkania w I soboty miesiąca

po Mszy Świętej o godz. 8.00

Kościół Domowy

spotkania kregów w soboty

ustalane z ks. Wojciechem

Wspólnota Młodych „Ławica”

spotkania w środy o godz. 19.00

Wspólnota Matki w Modlitwie

spotkania w środy o godz. 18.00

Chór i schola dziecięca

spotkania ustalane z p. Organistą

Ministranci i Lektorzy

zbiórki w soboty o godz. 10.00

Nr konta bankowego parafii:

51-9291-0001-0097-6464-2000-0010